

1886-07-25

AFSENDER

Elise Schouw, Niels Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Østrø

Modtagersted:
Civita d' Antino

Omtalte personer:
Susette Cathrine Holten
Elise Schouw
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 23

DOKUMENTINDHOLD

Elise Schouw og Niels Skovgaard spørger bekymret ind til Agnete Schouw, som er alvorligt syg. De er i tvivl om hun overhovedet er i live, da brevvekslingen er længe undervejs på grund af den lange afstand mellem Sverige og Italien.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 23

Østrø d. 25/7 86.

Kjære Joakim!

Mine Tanker ere saa meget hos Dig i denne Tid, saa jeg synes jeg længes efter at sende Dig en skriftlig Hilsen, og fortælle Dig, at vi at et oprigtigt Hjerte dele Din Sorg og Ængstelse med Dig. Vi faa jo her Efterretningerne saa langsomt, saa nu da jeg skriver dette ikke veed om Sygdommen har forværret sig end yderligere, eller om Du atter har fattet Haab. Jeg kan ikke tro andet, end at Vorherre i sin Naade vil lade

-2-

Dig beholde Agnete! Hvor jeg vilde ønske at een af hendes Søstre var hos Dig, jeg synes Alt maa være dobbelt svært i et fremmed Land og uden paalidelig Hjælp! Det er ofte svært, naar man er saa bedrøvet, som vi ere paa Dine Vegne, at vise de mange Mennesker, vi i denne Tid have om os et mildt og fornøiet Ansigt; Cathrine have vi jo længe ventet, men, som rimeligt er, har hun ingen Ro til at forlade Kjøbhn, inden Alt ser lysere ud for Dig, Gud give det maatte være snart. Alle her, jeg mener Moder, Schouw og Børnene sende Dig de

-3-

kjærligste Hilsner, lille Kim beder hver Aften Vorherre om at gjøre Agnete rask, for ellers bliver fætter Kim saa bedrøvet, og jeg haaber hans Bøn bliver hørt og opfyldt.

I øvrigt er Alt vel her, i god Tid sagt, modtag tusinde kjærlige Hilsner fra Din oprigtig hengivne

Tante Ida.

Kære Joakim!

Siden jeg sendte det sidste Brev af, er her kommet brev fra Cathrine, hvori hun skriver at det har været så overordentlig ringe med Agnete, men igen var blevet bedre, men det er jo temmelig gamle efterretninger, det er så uhyggeligt at være så langt bag efter, jeg kan jo ikke

-4-

ane hvordan det er nu, jeg kan kun håbe det bedste, og det gjør jeg naturligvis. Idag er det søndag, derfor var kom her ingen post, men imorgen håber jeg da at få noget at høre, å gid det måtte være godt. Ja kære broder dersom Agnete lever når dette brev kommer til Dig, så må dog vel den egentlige fare være overstået, og så kan hun måske også glæde sig over en hilsen fra mig, den indeslutter de bedste ønsker.

Din broder.

Du skal ellers ikke, som jeg i første brev bad Dig om, skrive tit til mig, det er for meget at forlange af Dig, og Cathrine lader mig nok vide hvad hun får at vide.

Juni d. 25te 86.

Kære Jakob!

Mine Tanker ere saa meget hos
Dig i denne Tid, saa jeg synes
jeg længes efter at sende Dig
en skriftlig Hilsen, og fortælle
Dig at vi af et opmuntret Hjerte
hæle Din Sorg og Angstelse med
Dig. Vi gaa jo her Externetninger
de saa langsomt, saa jeg nu
da jeg skriver dette ikke ved,
om Egendommen har forørrat
sig end yderligere, eller om du
atter har fattet Hæseb. Jeg
kan ikke tro andet, end at
Vorherre i sin Naade vil bøde

1800
27 OCT 1800
132551

Dig behalde Agnate! Hoor jeg
vilde ønske at een af hendes
Søstre var hos Dig, jeg synes Alt
maa være dobbelt sødtere i et
fremmedt Land og uden sær-
helig Hjælp! Det er ofte sødtere,
næsten mere er sød Hedrovet
som vi ere paa Dine Vegne, et
vise de mange Mennesker,
vi i denne Tid have nu os
et mildt og forvædet Afsyn;
Cathrine have vi jo længe ventet
uden, som rimeligt er, her
have ingen Pro til at forlede
Hjorte, uden Alt ser lysere
ud for Dig, Gud give det
maa være snart. Alle
her, jeg mener Moder, Søsner
og Børnene sende Dig de

høveligste Hilsner, till Himm
beder hvor Hjerten konfirmerer om
at gøre Agnete væk, for ellers
bliver Fættel Himm især be-
drovet, og jeg beabarter haves Børn
bliver fort og afryglet.
Korrigt er det vel her, i god
Deel sagt, modtag temmelig høvelige
Hilsner fra Din oprigtig hengiven
Dagte Ida.

Kære Joakim!
Siden jeg sendte det sidste brev
af, er her kommet brev fra Cathrine,
hvori hun skriver at det har været
så overordentlig ringe med Agnete,
men igen var blevet bedre, men
det er jo temmelig gamle efterretninger,
det er så uliggyldigt at være så
langt borte efter, jeg kan jo ikke

Om hvordan det er nu, jeg kan
kun håbe det bedste, og det gifter
jig naturligvis. I dag er det søndag,
derfor ~~var~~ kan her ingen post, men
imorgen håber jeg da at få noget
at høre, å gud det måtte være
godt. Ja kan broder dersom Agnes
lever når dette brev kommer til Dig,
så må dog vel den egentlige far
være overstået, og så kan hun måske
også glæde sig over en lilsen fra
mig, den indeslutter de bedste ønsker.

Din broder:

Du skal ellers ikke, som jeg i første
brev bad Dig om, skrive ~~til~~ til mig,
det er for meget at forlange
af Dig, og Cathrine læser mig nok
vide hvad hun får at vide.